

časa, predno si je usojal liste raznašati po vaseh. Slabost v nogah mu je ostala za zmiraj; nikoli več ni mogel enako urno hoditi, kakor poprej. Nù kmalu se je dobila tudi za njega pri pošti ugodnejša služba, ki je bila njegovim močem primernejša in jo je lahko opravljal. Ko je solnce gorkeje postajalo in so se gore in travniki ogrnili z zelenjem in cvetjem, takrat ga je neprestano želja vlekla v gozd in na polje. In ko je prišla zopet huda zima in je sneg ležal po gorah in dolinah, vedel je, da se mu ni treba bati nevarnosti za njegovo življenje. Učakal je še več svojih rojstnih dnevov, in vselej so se zbrali njegovi otroci, zetje, sinahe, vnuki in vnučice, da so mu čestitali in z njim praznovali veseli dan njegovega rojstva. Zna se, da so se pri tej priložnosti spominali tudi one grozne in neugodne zime, katera jim je bila naredila toliko strahu in žalosti ter se zahvalili dobremu Bogu na velikej dobroti, da jim je ohranil milega starčka — listonošo.

Hrvatski nap. J. Lochert.

Pred Božičem.

Na nekaj dni, pa je Božič pred durmi. Angeljčki so se zbrali na nebu in se razgovarjali, kakó bi najlepše okrasili zemljo, na katero ima priti pre-sveto dete, Jezušček sam.

Niso se dolgo razgovarjali in razdelili so si svoje delo. Jeden angeljčkov vzletel v zrak in napové vsem ptičicam, da naj nikar ne žvrgole tako glasno, ker skoraj se bode rodilo Dete, katero vse tako željno pričakuje — Jezus — Sin božji. In takrat mora zavladati povsod sveta tišina, le cerkveni zvonovi se smejo glasiti.

Drugi angeljček poletel do sivega krajca Zimoviča in ga prosi, da naj vso zemljo okraši, kolikor zná in more, ker bode ljubi Bog poslal na zemljo svojega jedinega Sina v veselje, srečo in odrešenje vseh ljudij. Sivi starec Zimovič takó vstane s svojega ledenega prestola; gre na polje, mahne z žezlom, razprostre svoji roki in h krati začne padati droben snežek, ki je čez noč ogrnil vso zemljo v lepo belo odejo.

Tudi drevesa se ogrnejo z belo odejo ter stojé ošabno in prevzetno, kakor nikoli poprej v celem letu. Videti je, kakor bi bile same Vile, ki so prišle, da oblagrujejo ljudi s svojim prihodom. Po hišah na oknih so vzrastle ledene cvetice, kakeršnih ni še nikoli videlo človeško oko, in kakeršnih ni še nikdar naslikal noben slikar. Čez potoke in reke se je naredila trda skorja, da bi noben otrok ne padel v vodo in ne utonil, pa tudi zato, da bi se mladi in stari razveselili dričajoč se po polzke ledu.

Tretji angeljček vzletel v vse prodajalnice, k vsakemu trgovcu ter jim reče: „Pripravite polno, vse polno, kolikor le morete igrač, podobie, knjižic, oblačil, čreveljčkov, klobučkov, slaščic, kolačkov in drugih lepih stvari, ki jih bode Jezušček delil dobrim in pridnim otrokom na sveti večer, ko pride na zemljo.“

Četrti angeljček poletel v majhne in velike gozde, potem pa v hiše ubožnih kmetov, dotakne se jih s prstom ob ramo, rekoč: „Vzdignite se, vzemite žage in

sekire v roke in idite v gozd, da nasečete prav veliko število božičnih drevesc, ker sveti večer se vže bliža, in Jezušček pride, da porazdeli svoje darove na božična drevesca, ki mu jih so nastavili pridni otroci.“ Tega ni treba ubožnim kmetom povedati dvakrat. Da — skoraj bi bil nekaj pozabil, angelj je rekel tudi še to: „Poiščite v gozdu tudi vitkih brezovih šib, ker tu in tam so tudi malopridni in neposlušni otroci, katerim bo Božič prinesel samó take brezove masti, dokler se ne poboljšajo.“

Peti angeljček vzleti k mnogim in mnogim zenam, gospém in gospodičnam ter jih prosi, naj pripravijo, kolikor največ morejo, pozlačenih in posrebrenih orehov, jabolk, zvezd, vencev in papírnatih verižic; naj sešijejo, kolikor največ morejo oblačile za puničke in druge lepe igrače, naj priredijo voščenih svečic in še drugih takih stvarij, ki bodo poviševale sijajnost božičnega drevesca, to se zná, da vse to le za pridne in poslušne otroke.

Šesti in še mnogi drugi angelji so vzleteli k vsem starišem, kar jih je na vsem svetu, in so jim rekli, naj naročé svojim otrokom, manjšim in večjim, da naj bodo ves čas pred Božičem mnogo boljši in pridnejši, kakor so bili do zdaj, ker jih utegne sveto Dete Jezušček potem še obilneje obdarovati.

Nekateri otroci so celó pripovedovali, da ko so šli iz šole in v šolo, zdelo se jim je, kakor bi jim nekdo na uho govoril: „Otroci, bodite dobri in pridni, obnašajte se po cestah in ulicah spodobno, poslušajte svoje stariše in učitelje kakor svojega Boga, potlej smete pričakovati, da bodete imeli o Božiču veliko veselja.“

In res, še nekaj dnij in zapeli bodete veselo pesen: Zveličar preljubi, je prišel nocój, raduj se, o človek, in slavo mu poj! Prelepo in milo nebó se žari, nikoli še take ni bilo noči! — V višavi razlega se petje lepó, nebeški duhovi na nébu pojó: „Naj Bogu bo slava,“ odmeva vse čez, „mir zemlji izviraj nocoj iz nebes!“

Otroci moji ljubi, zdaj ste slišali, kaj vas vse čaka, ako bodete vredni milosti božje, ako bodete pobožni, ubógljivi, pridni in dobri. Zatorej molite Boga in delajte pridno, Božič je blizu!

Fr. Bartuš.

Āvotu v spomin.

*Āvo bil otrok si nežen
Prav pohíleven. ljubeznív.
Sestram, brateem ne nadležen
In níkomur nagajív.
Torej bodi tebi, sinék.
Tudi v „Vrtei“ mal spominék!*

Jovan.

